

Księga Liczb

Rozdział 15

1. Potem WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: **2.** Oświadczy synom Izraela i im powiedz: Gdy przyjdziecie do ziemi waszego pobytu, którą wam oddam, **3.** a zechcecie spełnić ofiarę ogniową WIEKUISTEMU całopalenie, albo ofiarę rzezną, przeznaczając ją według ślubu, bądź na dobrowolny dar, bądź na wasze uroczystości, by uczynić zapach przyjemny WIEKUISTEMU z rogacizny, czy trzód **4.** to niech ten, co składa swoją ofiarę WIEKUISTEMU, przyniesie przy tym ofiarę z pokarmów: Dziesiątą część efy przedniej mąki, zaczynionej czwartą częścią hynu oliwy. **5.** Zaś na zalewkę czwartą część hynu wina. Tak masz przynosić zarówno przy całopaleniu, jak i przy ofierze rzeźnej, do każdego jagnięcia. **6.** Przy baranie także przyniesiesz ofiarę z pokarmów dwie dziesiąte części efy przedniej mąki, zaczynionej trzecią częścią hynu oliwy. **7.** I na zalewkę trzecią część hynu wina. To masz przynosić na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. **8.** A jeśli na całopalenie, lub na ofiarę rzezną przyniesiesz cielca, przeznaczając go na spełnienie ślubu, albo na ofiarę opłatną dla WIEKUISTEGO **9.** to przy cielcu także należy przynosić ofiarę z pokarmów: Trzy dziesiąte części efy przedniej mąki, zaczynionej połową hynu oliwy. **10.** Masz także przynosić pół hynu wina na zalewkę jako ofiarę ogniową, na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. **11.** Tak należy czynić przy każdym byku oraz przy każdym baranie lub jagnięciu z owiec, czy z kóz. **12.** To uczynicie przy każdej, według liczby składanych przez was ofiar; stosownie do ich liczby. **13.** W ten sposób uczyni to każdy krajowiec, który składa ofiarę ogniową na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO. **14.** A gdyby oprócz was gościem był cudzoziemiec, albo będący między wami w waszych pokoleniach, a zechce spełnić ofiarę ogniową na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO to jak wy czynicie, tak i on będzie czynił. **15.** Ogólnie jedna ustawa jest dla was oraz dla przybysza cudzoziemca; to jest długotrwała ustawa w waszych pokoleniach; jak wy, tak też i cudzoziemiec będzie przed obliczem WIEKUISTEGO. **16.** Jedno prawo i jeden wyrok będzie dla was oraz dla cudzoziemca, który u was przebywa. **17.** Nadto WIEKUISTY oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: **18.** Powiedz synom Izraela i im objaśnij: Gdy wejdziecie do ziemi, do której was prowadzę, **19.** i zaczniecie spożywać chleb tej ziemi wtedy należy zbierać daninę dla WIEKUISTEGO. **20.** Na daninę złożycie kołacz, jako pierwocinę waszego ciasta; jako daninę z klepiska tak ją złożycie. **21.** W waszych pokoleniach, z pierwociny waszego ciasta oddawajcie daninę WIEKUISTEMU. **22.** A gdybyście zbłądzili i nie spełnili któregoś ze wszystkich tych przykazań, które WIEKUISTY wypowiedział do Mojżesza; **23.** z wszystkiego, co WIEKUISTY wam rozkazał przez Mojżesza, od dnia, którego WIEKUISTY wam to rozkazał i nadal w waszych pokoleniach; **24.** to jeżeli z nieuwagi zboru popełniony był ten błąd, niech cały zbór złoży według przepisu jednego, młodego cielca na całopalenie, na zapach przyjemny dla WIEKUISTEGO, wraz z jego ofiarą z pokarmów i zalewką oraz jednego kozła na ofiarę zagrzeszną. **25.** A kapłan oczyści cały zbór synów Izraela i będzie im odpuszczone; bo to był

błąd, a oni przynieśli WIEKUITEMU za swój błąd swoją ofiarę ogniową, oraz przed WIEKUISTEMO swoją ofiarę zagrzeszną. **26.** Więc będzie odpuszczone całemu zborowi synów Izraela oraz cudzoziemcowi, który pośród nich przebywa; gdyż cały lud popełnił to nierozmyślnie. **27.** A jeśli ktoś sam tylko nierozmyślnie zgrzeszył, to niech złoży roczną kozę na ofiarę zagrzeszną. **28.** Zaś kapłan rozgrzeszy tą osobę, która popełniła błąd, grzesząc nierozmyślnie przed WIEKUISTEM oczyszczając ją, aby było jej odpuszczone. **29.** Jedno prawo niech będzie u was dla tego, co nierozmyślnie popełnia błąd, tak dla krajowca między synami Izraela, jak i dla cudzoziemca, który przebywa pośród was. **30.** Ale jeśli ktoś coś popełnił zuchwałą ręką, bądź krajowiec, bądź z cudzoziemców zelżył on WIEKUISTEMO, ta osoba będzie wytrąconą spośród swojego ludu **31.** Bowiem wzgardził słowem WIEKUISTEMO oraz naruszył Jego przykazanie; ta dusza niech będzie wytrąconą; jej wina spoczywa na niej. **32.** A kiedy synowie Izraela przebywali na pustyni, napotkali człowieka, który zbierał drzewo w dzień szabatu. **33.** Zatem ci, co go napotkali, gdy zbierał drzewo, przyprowadzili go do Mojżesza, do Ahrona i do całego zboru. **34.** Potem oddali go pod straż, bowiem nie było wyjaśnione, co z nim zrobić. **35.** A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza: Ten człowiek będzie wydanym na śmierć; niech go poza obozem ukamieniuje kamieniami cały zbor. **36.** Więc cały zbor wyprowadził go poza obóz oraz ukamienował go kamieniami, i umarł, jak WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi. **37.** Nadto WIEKUISTY powiedział Mojżeszowi, mówiąc: **38.** Powiedz synom Izraela i im poleć, by w swoich pokoleniach zrobili sobie strzępki na skrajach swoich szat, i umieścili na tych narożnych strzępkach nić z błękitu. **39.** Niech to będzie dla was strzępką, abyście spoglądając na niego, wspominali wszystkie przykazania WIEKUISTEMO oraz je spełniali, a nie unosili się za waszym sercem oraz za waszymi oczami, za którymi się uganiacie. **40.** Abyście pamiętali oraz spełniali wszystkie Moje przykazania, i byli świętymi dla waszego Boga. **41.** Ja jestem WIEKUISTY, wasz Bóg, który was wyprowadził z ziemi Micraim, aby dla was być Bogiem; Ja, WIEKUISTY, wasz Bóg.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012